

PRIOPĆENJE ZA MEDIJE br. 142/22

U Luxembourg 7. rujna 2022.

Presuda Suda u predmetu C-624/20 | Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid (Narav prava na boravak na temelju članka 20. UFEU-a)

Državljanin treće zemlje koji ima pravo na boravak kao član obitelji građanina Unije može, ako ispunjava uvjete koje predviđa pravo Unije, steći status osobe s dugotrajnim boravkom

U 2013. osoba E. K., državljanka Gane, dobila je dozvolu boravka na nizozemskom državnom području kao član obitelji građanina Unije (članak 20. UFEU-a) zbog postojanja odnosa ovisnosti između nje i njezina sina, koji ima nizozemsko državljanstvo.

Ona je 2019. podnijela zahtjev za izdavanje dozvole boravka EU-a za osobu s dugotrajnim boravkom, na temelju nacionalnog propisa kojim se prenosi direktiva Unije¹. Međutim, nizozemska tijela odbila su taj zahtjev zato što je pravo na boravak u svojstvu člana obitelji građanina Unije privremene naravi, u smislu te direktive, te je stoga isključeno iz njezina područja primjene.

Osoba E. K. je protiv te odluke o odbijanju podnijela tužbu Sudu u Haagu, Stalnoj službi u Amsterdamu, koji je odlučio uputiti pitanje Sudu u vezi s isključenjem te vrste dozvole boravka (u svojstvu člana obitelji građanina Unije) u svrhu ishođenja statusa osobe s dugotrajnim boravkom.

Sud, zasjedajući u velikom vijeću, presudio je da boravak u svojstvu člana obitelji građanina Unije nije isključen iz područja primjene navedene direktive.

U svojoj današnjoj presudi Sud je, kao prvo, smatrao da direktiva iz svojeg područja primjene isključuje državljane trećih zemalja čiji je boravak isključivo uvjetovan razlozima privremene naravi, kao što su na primjer *au pair*, sezonski radnici ili upućeni radnici, ili u slučajevima kada su njihove dozvole boravka formalno ograničene. Međutim, takvi boravci imaju zajedničko objektivno obilježje da su strogo vremenski ograničeni i da su kratkog trajanja, tako da ne omogućuju trajno nastanjivanje državljanina treće zemlje na državnom području dotične države.

U ovom predmetu pravo na boravak državljanina treće zemlje u svojstvu člana obitelji građanina Unije opravdano je zato što je takav boravak nužan kako bi taj građanin Unije mogao djelotvorno uživati bit prava koja taj status daje, toliko dugo dok traje odnos ovisnosti s navedenim državljaninom. U načelu takav odnos ovisnosti nije kratkotrajan, već može dugo trajati.

Kao drugo, Sud je presudio da je glavni cilj direktive integracija državljana trećih zemalja s dugotrajnim boravkom u državama članicama. Takva integracija prije svega proizlazi iz zakonitog i neprekinutog boravka u trajanju od pet

¹Direktiva Vijeća 2003/109/EZ od 25. studenoga 2003. o statusu državljana trećih zemalja s dugotrajnim boravkom (SL 2004., L 16, str. 44.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 19., svezak 6., str. 41. i ispravak SL 2021., L 3, str. 41.)

godina². Međutim, s obzirom na odnos ovisnosti između državljanina treće zemlje i njegova djeteta, građanina Unije, trajanje boravka tog državljanina na području država članica može biti znatno dulje od tog razdoblja.

Također, državljaninu treće zemlje koji ima takvo pravo na boravak mora se izdati radna dozvola kako bi mogao skrbiti za svoje dijete, građanina Unije, jer bi se potonje u protivnom lišilo mogućnosti stvarnog uživanja bitnog sadržaja prava povezanih s tim statusom. Posljedično, rad na državnom području dotične države članice tijekom duljeg razdoblja još više učvršćuje ukorijenjenost tog državljanina.

Osim toga, Sud ističe da državljanin treće zemlje koji ima pravo na boravak kao član obitelji građanina Unije mora ispunjavati uvjete predviđene navedenom direktivom kako bi stekao status osobe s dugotrajnim boravkom. Tako, osim činjenice da je zakonito i neprekinuto boravio na državnom području te države članice tijekom pet godina neposredno prije podnošenja predmetnog zahtjeva, on mora dokazati da ima, za sebe i članove obitelji koji o njemu ovise, sigurne i redovite izvore sredstava koja su dostatna za uzdržavanje njega samog i članova njegove obitelji bez traženja naknade od sustava socijalne pomoći te države članice kao i zdravstveno osiguranje protiv svih rizika od kojih su obično osigurani državljani predmetne države članice. Isto tako, ta država članica može zahtijevati da državljani trećih zemalja ispune uvjete integracije predviđene njezinim nacionalnim pravom.

NAPOMENA: Prethodni postupak omogućuje sudovima država članica da u okviru postupka koji se pred njima vodi upute Sudu pitanja o tumačenju prava Unije ili o valjanosti nekog akta Unije. Sud ne rješava spor pred nacionalnim sudom. Na nacionalnom je sudu da predmet riješi u skladu s odlukom Suda. Ta odluka jednako obvezuje i druge nacionalne sudove pred kojima bi se moglo postaviti slično pitanje.

Neslužbeni dokument za medije koji ne obvezuje Sud.

[Cjelovit tekst](#) presude objavljuje se na stranici CURIA na dan objave.

Osoba za kontakt: Iliana Paliova ☎ (+352) 4303 4293

Ostanite povezani!

² Članak 4. stavak 1.